

Dopis z Borodina

Kamelot

1. Píšu Vám, drahá Valeri
řádků pár plných důvěry
jsem žebrák a ne důstojník své armády.

2. Platím daň vlastní krutosti
a všude mráz, lezoucí do kostí
a do svítání chybí možná hodina,
tady u Borodina.
R: Jako vích hořela Moskva.
Teď na koních hordy kozáků nás ženou
a pán Bonaparte odjel sám Rusí zasněženou.

3. Vzpomínám drahá Valeri
na úsměv Váš a scénu opery,
ne Elysejská pole a žár Paříže.

4. Holá smrt nás teď očistí
s myšlenkou zašlé kořisti,
všechna sláva jednou končí a den začíná,
tady u Borodina.
R: Rusí zasněženou, klečím na kolenou.